

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku O. C.

przy uczestnictwie P. Ć., M. S. oraz E. K.

o dział spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2010 r.,

zażalenia wnioskodawczynie

na postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 24 maja 2010 r., sygn. akt II Ca (...), II

WSC (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w S. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie jako niedopuszczalną ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Z uzasadnienia tego orzeczenia wynika, że postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2010 r. Sąd Okręgowy w S. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w S., wydane w sprawie o dział spadku, w ten sposób, że wartość lokatorskiego prawa do lokalu spółdzielczego ustalił na kwotę 161 307 zł, tytułem spłaty udziału w spadku zasądził od wnioskodawczynie na rzecz uczestników postępowania po 40 326 zł, oddalił apelację w pozostałej części i orzekł o kosztach postępowania.

Skargę kasacyjną od tego postanowienia, zaskarżając je w całości, wniosła wnioskodawczyni i wartość przedmiotu zaskarżenia określiła w wysokości 161 307 zł.

Sąd Okręgowy stwierdził, że wartość całego spadku (161 307 zł) przewyższa przewidziany w art. 519¹ § 2 pkt 4 k.p.c. próg dopuszczalności skargi kasacyjnej. Jednakże dla oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej wnioskodawczyni miarodajna jest wartość udziału przypadającego skarżącej, wynosząca 40 326,75 zł. W tej sytuacji nie ulega – zdaniem Sądu – wątpliwości, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekroczyła progu dopuszczalności skargi kasacyjnej.

W zażaleniu pełnomocnik wnioskodawczyni zarzucił naruszenie art. 19, 21, 26 oraz 519¹ § 1 pkt 4 k.p.c. i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzut skarżącej, że zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem art. 519¹ § 1 pkt 4 k.p.c. należało uznać za uzasadniony. Nie można bowiem podzielić stanowiska Sądu Okręgowego, że podstawę ustalenia wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawie stanowi wartość udziału skarżącej w podlegającym podziałowi spadku. Uszło uwagi Sądu, że oznaczona w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia odpowiada zakwestionowanej w skardze ustalonej w sprawie wartości spadku. Skarżąca uważa bowiem, że wartość spadku została ustalona nieprawidłowo, z naruszeniem – jej zdaniem – metod ustalania wartości wchodzącego w skład spadku lokatorskiego prawa do lokalu. Z tego właśnie powodu wydane w sprawie postanowienie zaskarżyła w całości. W tej sytuacji nie można wartości przedmiotu zaskarżenia ograniczać do wartości udziału skarżącej w podlegającym podziałowi spadku. Tej oceny nie zmienia przytoczone przez Sąd postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CSK 107/09 (niepubl.), ponieważ dotyczy ono innego stanu faktycznego; w przytoczonej sprawie wartość podlegającego podziałowi majątku nie była kwestionowana, a postanowienie zostało zaskarżone częściowo (w zakresie zasądzonej dopłaty).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia.